

børn, der ønsker det. Det er det, der er pointen i den her debat om det kommunale selvstyre.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Til hr. Bruno Jerup vil jeg sige, at som jeg nævnte i min ordførertale, mener vi, at kvaliteten ikke kun handler om større bevillinger, den handler i højere grad om fantasi og genskabelse af oplevelser, som børn i dag i høj grad har brug for. Det er elementer, som vi gerne ser bliver taget med ind i diskussionen.

Der sidder et udvalg og arbejder med kvalitetsdiskussionen i børneinstitutionerne, og vi mener, det er utrolig vigtigt, at den diskussion bliver taget, så man får et kvalificeret bud på, hvad det er for en udvikling, vi her ønsker fremmet, og at fagligheden her spiller en væsentlig rolle.

Vi mener selvfølgelig heller ikke, at børn skal stuves sammen i klædeskabe, som det oven i købet blev sagt. Altså, vi har også et klart ønske om, at der de steder, hvor børnene er, skal være rimelige forhold, og det har vi tiltro til at man i de kommunale ansvarlige byråd også har forståelse for.

Vi mener i øvrigt om det, der hedder centrale initiativer, at de initiativer, som ministeren har været inde på, har været initiativer, der har været med til klart at forbedre børnefamiliernes vilkår. De supplerende tilskud, der har været givet, og i særdeleshed orlovsordningerne, der nu fra at være midlertidige er blevet permanente, har også været medvirkende til at forbedre børnefamiliernes vilkår.

Om børnepasningsgarantien – det er til hr. til Poul Nødgaard – vil jeg sige, at her ligger der altså et spørgsmål om, at børnepasningsgarantien og dens gennemførelse og dens muligheder som målsætning jo altid vil komme til at bero og bør bero på forhandlinger med Kommunernes Landsforening og de kommunale organisationer.

Det er ikke en god politik, at vi herfra skal trække ned over hovedet på kommunerne, hvordan de løser denne opgave. Det skal være et samspil mellem os i Folketinget og kommunerne at finde frem til nogle rimelige løsninger, som gør, at vi kan få bragt ventelisterne ned, og at alle børn kan få den pasning, de har behov for.

Erik Larsen (V):

Det er med beklagelse, at jeg må sige, at regeringen selv har bedt om at få disse gentagne forespørgsler om børnepasningsgaranti. Regeringen har bl.a. ved statsministeren udmærket sig ved at skabe forventninger om øget service til bl.a. børnefamilierne med hensyn til pladsgaranti.

Herved har regeringen på kommunernes vegne lovet flere pladser – og dermed stigende udgifter – end man har kunnet holde. Man har simpelt hen ikke sikret, at den nødvendige økonomi eller den nødvendige mulighed for reel prioritering i kommunerne er til stede.

Jeg synes ikke, at man kan tillade sig at angribe kommunernes vilje, men regeringen har jo i kraft af bl.a. den ændrede udligningsordning for kommunerne medvirket til, at en lang række kommuner har stået med bristede forventninger i forhold til deres langtidsbudgettering. Det vil altså sige, at man via den lov har ændret mange kommuners reelle mulighed for at leve op til det, de gerne ville, og derfor ser det billede, som vi kan se ude over landet, så også noget mere broget ud, end vi måske alle sammen havde forventet. Men regeringen må gribe i egen barm på de her områder. Man har lagt et forventningspres på kommunerne, og man har simpelt hen ikke kunnet levere den nødvendige understøtning.

Det er jo ikke sådan, at kommunerne ikke har tilført forøgede midler. Jeg synes, at man kun kan sige, at det er bemærkelsesværdigt, at man på så kort tid har kunnet etablere så mange ekstra pasningsmuligheder.

Det er Venstres opfattelse, at man ved udbygningen af dagsinstitutionsområdet svigter et kæmpestort antal forældre, som ønsker selv at stå for pasning af deres børn, hvad enten det er ved at etablere egne ordninger eller selv forestå pasningen. De seneste kendte undersøgelser viser, at dette ønske er meget udbredt blandt børnefamilierne. Det fremgår af Finansministeriets budgetredegørelse fra 1995 og en undersøgelse om børnefamiliernes holdning til familiepolitik fra BUPL, at en stor gruppe forældre – henholdsvis 34 og 49 pct. – ønsker selv at passe egne børn, hvis det vel at mærke var økonomisk muligt.

Jeg synes også, at vi kan sige, at forældreorloven har underbygget denne tendens og denne opfattelse. Det er Venstres opfattelse, at vi alvorligt svigter disse forældre ved blot at fortsætte udbygningen af børneinstitutionsområdet.